

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษา “กระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา” ด้วยการใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เป็นวิธีหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คณะผู้วิจัย ได้นำเสนอเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ส่วนที่ 2 กระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียนผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือที่มีความสมัครใจ และยินดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล โดยคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าติดตามสัมภาษณ์นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน จำนวน 10 คน ระหว่างเดือนกันยายน พ.ศ.2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2549 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีข้อมูลปรากฏดังนี้

ตาราง 1 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	4	40
หญิง	6	60
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่าจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 10 คน เป็นนักเรียนชาย 4 คน และนักเรียนหญิง 6 คน

ตาราง 2 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14	1	10
15	6	60
17	1	10
18	1	10
19	1	10
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีอายุระหว่าง 14-19 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปี จำนวน 6 คน รองลงมา คือ อายุ 14 ปี จำนวน 1 คน อายุ 17 ปี จำนวน 1 คน อายุ 18 ปี จำนวน 1 คน และอายุ 19 ปี จำนวน 1 คน

ตาราง 3 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

กำลังศึกษาในระดับชั้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 1	1	10
มัธยมศึกษาปีที่ 3	6	60
มัธยมศึกษาปีที่ 5	1	10
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	20
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 คน รองลงมา คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน

ตาราง 4 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา

สถานภาพการสมรสของ บิดา-มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	6	60
แยกกันอยู่	1	10
หย่าร้าง	2	20
อื่น ๆ (บิดาเสียชีวิต)	1	10
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่าสถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 6 คน รองลงมา คือ หย่าร้าง จำนวน 2 คน แยกกันอยู่ จำนวน 1 คน และบิดาเสียชีวิต จำนวน 1 คน

ตาราง 5 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการตำรวจ	1	10
รับราชการทหาร	1	10
ทำไร่ ทำนา	2	20
ก่อสร้าง	1	10
ค้าขาย	1	10
ช่างซ่อมรถ	1	10
รับจ้าง	1	10
อื่น ๆ (เสียชีวิต , หย่าร้าง)	2	20
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่าอาชีพของบิดาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีอาชีพทำนา-ทำไร่ จำนวน 2 คน รับราชการตำรวจ จำนวน 1 คน รับราชการทหาร จำนวน 1 คน ก่อสร้าง จำนวน 1 คน ค้าขาย จำนวน 1 คน ช่างซ่อมรถ จำนวน 1 คน รับจ้าง จำนวน 1 คน และไม่ระบุอาชีพ จำนวน 2 คน เนื่องจากเสียชีวิตและหย่าร้าง

ตาราง 6 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำนา-ทำไร่	2	20
ค้าขาย	2	20
รับจ้าง	1	10
ลูกจ้างโรงพยาบาล	1	10
แม่บ้าน	2	20
อื่น ๆ (หย่าร้าง)	2	20
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่าอาชีพของมารดาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีอาชีพทำนา-ทำไร่ จำนวน 2 คน ค้าขาย จำนวน 2 คน รับจ้าง จำนวน 1 คน ลูกจ้าง จำนวน 1 คน แม่บ้าน จำนวน 2 คน และไม่ระบุอาชีพ จำนวน 2 คน เนื่องจากหย่าร้าง

ตาราง 7 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตรในครอบครัว

จำนวนบุตรในครอบครัว (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	3	30
2	6	60
3	1	10
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่าจำนวนบุตรในครอบครัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ครอบครัวมีบุตร 2 คน จำนวน 6 คน รองลงมา คือ มีบุตร 1 คน จำนวน 3 คน และมีบุตร 3 คน จำนวน 1 คน ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลำดับที่ของการเป็นบุตรในครอบครัว

ลำดับที่ของการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	7	70
2	3	30
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่า ลำดับที่ของการเป็นบุตรของในครอบครัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรก จำนวน 7 คน รองลงมา คือ เป็นบุตรคนที่ 2 จำนวน 3 คน

ตาราง 9 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัว

จำนวนสมาชิกที่อยู่ร่วมกัน ในครอบครัว (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2	2	20
3	1	10
4	6	60
5	1	30
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่าจำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ร่วมกันในครอบครัวของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีสมาชิกอยู่ร่วมกันในครอบครัว 4 คน จำนวน 6 คน รองลงมา คือ มีสมาชิกอยู่ร่วมกันในครอบครัว 2 คน จำนวน 2 คน มีสมาชิกอยู่ร่วมกันในครอบครัว 3 คน จำนวน 1 คน และมีสมาชิกอยู่ร่วมกันในครอบครัว 5 คน จำนวน 1 คน

ตาราง 10 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการอยู่อาศัยร่วมกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ผู้ปกครองที่นักเรียนอยู่ด้วย เป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดา-มารดา	5	50
มารดา	1	10
ปู่	1	10
ย่า	1	10
ตา-ยาย	1	10
พี่สาว (ลูกของป้า)	1	10
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่า การอาศัยอยู่กับบิดามารดาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 5 คน อาศัยอยู่กับมารดา จำนวน 1 คน (บิดาไปทำงานต่างจังหวัด) อาศัยอยู่กับปู่ จำนวน 1 คน (บิดามารดาไปทำงานต่างจังหวัด) อาศัยอยู่กับย่า จำนวน 1 คน (หย่าร้าง บิดามารดาแต่งงานใหม่) อาศัยอยู่กับตา-ยาย จำนวน 1 คน (บิดามารดาหย่าร้าง) อาศัยอยู่กับพี่สาวซึ่งเป็นลูกของป้า จำนวน 1 คน (บิดาเสียชีวิตและมารดาแต่งงานใหม่)

ตาราง 11 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
12	1	10
14	3	30
15	4	40
16	1	10
18	1	10
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี จำนวน 4 คน รองลงมา คือ มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 14 ปี จำนวน 2 คน มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 12 ปี จำนวน 1 คน มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปี จำนวน 1 คน มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 16 ปี จำนวน 1 คน และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 18 ปี จำนวน 1 คน

ตาราง 12 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย

จำนวนคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	5	50
3	1	10
4	1	10
5	1	10
7	1	10
13	1	10
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่าจำนวนคนที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้น ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนเดียว จำนวน 5 คน เคยมีเพศสัมพันธ์กับ 3 คน จำนวน 1 คน เคยมีเพศสัมพันธ์กับ 4 คน จำนวน 1 คน เคยมีเพศสัมพันธ์กับ 5 คน จำนวน 1 คน เคยมีเพศสัมพันธ์กับ 7 คน จำนวน 1 คน และเคยมีเพศสัมพันธ์กับ 13 คน จำนวน 1 คน

ตาราง 13 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน
(นับตั้งแต่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจนถึงวันสัมภาษณ์)

การมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ยังคงมีเพศสัมพันธ์อยู่	9	90
ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์แล้ว	1	10
รวม	10	100

จากตารางข้างต้นพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน หลังจากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วปัจจุบันยังคงมีเพศสัมพันธ์อยู่ มีเพียง 1 คน เท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วก็ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์อีกเลย เนื่องจากรู้สึกผิดและกลัวติดโรค

ส่วนที่ 2 กระบวนการขัดเกลาทางสังคมกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ครอบครัว

เมื่อกล่าวถึงสถาบันครอบครัว นับว่าเป็นสถาบันพื้นฐานที่มีความใกล้ชิดกับตัวนักเรียนมากที่สุด การเลี้ยงดูของครอบครัวในรูปแบบต่าง ๆ จึงมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของนักเรียน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ครอบครัวมีลักษณะการเลี้ยงดู 3 ลักษณะคือ

1. การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละขาดการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร ซึ่งสาเหตุของการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละนั้นมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ผู้ปกครองต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวหารู้งานค่า ทำให้เวลาส่วนใหญ่ตั้งแต่เช้า ถึงค่ำต้องทำงานนอกบ้าน กว่าจะกลับถึงบ้านก็เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า และต้องการพักผ่อน เพื่อให้มีกำลังกายในการทำงานวันต่อไป ทำให้เวลาในการใกล้ชิดพูดคุยกันกับนักเรียนซึ่งเป็นสมาชิกในครอบครัวมีน้อย จึงเป็นความรับผิดชอบของตัวนักเรียนเองในการดำเนินชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นการกินอยู่ การใช้จ่าย กิจกรรมที่ต้องทำในบ้าน หรือนอกบ้าน นักเรียนมีอิสระในการตัดสินใจ ดังเช่น คำพูดของนักเรียน

“...แม่จะซื้อตั้งค้ใจวันละร้อย วางไว้ฮื้อบนตู้เย็น เวลาตีจะปะกันน้อย หนูหง่อมชะขนาด
ครอบครัวก็มีส่วนตีหยะฮื้อมีเพศสัมพันธ์ตอนวัยเฮียน ถ้าบ่กับแม่มีเวลาอยู่ด้วยคอยผ่อ หนูถ้าจะ
บ่เป็นจะฮื้อ...”

(กรณีศึกษาที่ 1)

นอกจากนี้ การที่นักเรียนได้รับอิสระจากผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองต้องทำหน้าที่หาเลี้ยง
ครอบครัว นักเรียนมองว่าไม่ได้รับความสนใจและถูกทอดทิ้ง ดังคำกล่าวของนักเรียน

“...ที่บ้านเขาบ่ใจสนใจ ถ้าหนูไปนอนบ้านเพื่อน บ่กับแม่ก็บ่ใจว่าอะฮั้ง แล้วที่บ้านหนูก็บ่มี
โทรศัพท์ บ่กับแม่ก็บ่เคยถามเบอร์โทรของเพื่อนหนูด้วย ถ้าบ่ถามหนูก็บ่บอก...”

(กรณีศึกษาที่ 3)

“...บางเตื่อหนูก็หง่อม อยากหื้อกู่คนอยู่ด้วยกัน แต่มันก็เป็นไปบ่ได้ เพราะบ่กับแม่เป็นต้อง
หยะก่าน...”

(กรณีศึกษาที่ 5)

1.2 ผู้ปกครองหย่าร้างและ หรือแต่งงานใหม่ ทำให้นักเรียนต้องดำเนินชีวิตตามลำพัง
หรืออยู่กับญาติโดยผู้ปกครองจะส่งเสียค่าใช้จ่ายและค่าเล่าเรียนเป็นรายเดือน นักเรียนจึงมีอิสระใน
การใช้จ่ายและตัดสินใจเองโดยลำพัง ขาดผู้ปกครองที่จะปรึกษา คอยให้คำชี้แนะแนวทางที่ถูกที่ควร
ดังคำกล่าวของนักเรียน

“...หนูอยากหื้อแม่มาหา อยากหื้ออยู่ด้วยกัน แต่แม่หนูเป็นก็โทรมาหาเจ้า แต่บ่ได้โทรมา
ตั้งวัน เมิน ๆ จะมาหาหนูเตื่อ หนูก็เลยหง่อม บ่มีใครสนใจหนูเลย...”

(นักเรียนเล่าด้วยสีหน้าที่สลดหดหู่ น้ำเสียงเบา ๆ น้ำตาคลอ)

(กรณีศึกษาที่ 2)

"...หนูว่าครอบครัวหนูมีส่วนที่ทำให้หนูเป็นแบบนี้ ถ้าพ่อกับแม่ไม่เลิกกัน อยู่ด้วยกัน หนูคงมีความสุขมากและบ้านก็คงน่าอยู่ หนูคงไม่ไปเที่ยวจนเกิดเรื่องกับตัวเอง..."

(กรณีศึกษาที่ 6)

จะเห็นได้ว่า การเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวในลักษณะปล่อยปละละขาดการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควรรวมทั้งผู้ปกครองหย่าร้างและ หรือแต่งงานใหม่ ทำให้นักเรียนต้องดำเนินชีวิตตามลำพังหรืออยู่กับญาติ ทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว อีกทั้งความสนิทสนมของสมาชิกในครอบครัว จะมีลักษณะห่างเหิน การดำเนินชีวิตประจำวันและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในครอบครัว การติดต่อสื่อสาร การพูดคุยได้ถาม การให้คำปรึกษาแนะนำ และการแสดงออกออกถึงความรักความผูกพันในครอบครัว ระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนจึงมีน้อย

เมื่อเป็นเช่นนั้น การขาดแคลนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครอบครัวที่นักเรียนจะได้รับจึงอ่อนแอ ขาดการกำกับดูแลตรวจสอบอย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับการขัดเกลาจากสถาบันอื่น ที่เข้ามาทำหน้าที่แทน

2. การเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน การเลี้ยงดูลักษณะนี้ผู้ปกครองจะกวดขันเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดมาก ในการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน และพยายามตั้งกฎข้อบังคับเพื่อควบคุมนักเรียนให้ปฏิบัติตามในสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ จนทำให้นักเรียนรู้สึกเกรงกลัวและกดดัน แต่ขณะเดียวกันก็พยายามฝึบข้อบังคับเหล่านั้นเมื่อมีโอกาส เช่นการคบเพื่อนต่างเพศ โดยจะแอบนัดเจอกันในสถานที่ลับตา จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ดังคำกล่าวของนักเรียน

"...ถ้าบ๊อกับแม่หื้อแฟนหนูมาแ้วหาที่บ้านได้ หนูก็บ่ต้องลักปะกัน จันเกิดเรื่องจะอู้ซัน..."

(กรณีศึกษาที่ 4)

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันจะทำให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว คือตัวนักเรียนกับผู้ปกครองมีความห่างเหินกัน ความสนิทสนมกันมีน้อย เนื่องจากเกิดความรู้สึกเกรงกลัวว่าจะถูกลงโทษ เช่น การดูดำดูดีกล่าว

3. การเลี้ยงดูแบบตามใจ การเลี้ยงดูในลักษณะนี้พ่อแม่จะรักและตามใจนักเรียนมาก เวลา นักเรียนทำผิด จะไม่ว่ากล่าวตักเตือนหรือตักเตือนแต่ไม่จริงจัง รวมทั้งการให้วัตถุสิ่งของที่นักเรียน

ต้องการเพื่อทดแทนที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาอยู่กับนักเรียนเท่าที่ควร ส่งผลให้นักเรียนเป็นคนเอาแต่ใจตนเองและขาดความยับยั้งชั่งใจ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ดังคำกล่าวของนักเรียน

“...บ๊อกับแม่ฮักผม ดាំมใจกู๋อย่าง ผมอยากได้อะหยั่งกับบ่เกยชัด...”

(กรณีศึกษาที่ 7)

“...ผมว่าครอบครัวก็มีส่วนดีหะหื้อผมมีเพศสัมพันธ์ในวัยเฮียน บ๊อกับแม่เป็นดាំมใจผม ผมกินเหล้าเป็นบ่เกยว่า บางเตื้อผมขอตั้งสี่ชื้อเหล้าเลี้ยงเป็อน ถึงแม่จะจ่มแต่ก็หื้อทุกครั้งบ่เกยชัด ผมเคยชอบกินเหล้า...”

(กรณีศึกษาที่ 7)

“...บ๊อกับแม่เป็นดាំมใจผม ผมนอนตื่นขวยเป็นบ่เกยว่า แต่ก็จ่มเหมือนกัน เวลาจ่มผมก็ทำเป็นบ่สนใจ เวลาผมไซ้ได้รถใหม่ แม่ก็ชื้อหื้อ ป่าเป็อนมากินเหล้าที่บ้าน บ๊อกับแม่เป็นบ่เกยว่า หมู่เป็อนผมมันก็ชอบ เพราะแม่ผมใจดี จะหะยะอะหยั่งก็ได้ ดูหนังไปก็ได้...”

(กรณีศึกษาที่ 8)

จากลักษณะดังกล่าว กระบวนการขัดเกลาของครอบครัวมีลักษณะขาดประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ขัดเกลาลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน และทำให้สถาบันอื่นแทรกแซงเข้ามาทำหน้าที่ในการขัดเกลาแทน ซึ่งได้แก่ เพื่อน สื่อสารมวลชน จนนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

สถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นสถาบันที่นักเรียนได้รับการสั่งสอนอบรมในเรื่อง ความประพฤติ กิริยามารยาท กฎระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ โดยผ่านกระบวนการสอนของครูและการเรียนรู้ของตัวนักเรียนเอง นอกจากนี้สถานศึกษายังเป็นสถานที่ที่นักเรียนได้พบปะกับกลุ่มเพื่อน และได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษาที่มีกฎระเบียบข้อบังคับที่เข้มงวด โดยเฉพาะเรื่องระเบียบวินัยการแต่งกาย จะทำให้นักเรียนรู้สึกหงุดหงิด และเบื่อหน่ายจนไม่ยอมมาเรียน ทำให้เกิดการหนีเรียน และใช้เวลาไปทำกิจกรรมที่ตนเองพอใจนอกสถานศึกษา เช่นตามหอพักต่าง ๆ ดังคำกล่าวของนักเรียน

“...ครูฝ่ายปกครองก็น่าจะเข้มงวดกับทรงผมละอ่อนนักเรียนนักร้องไป หนูว่าถ้าละอ่อน ตั้งใจเขียน บ่หลีก ก็ปอแล้ว แต่นี้เป็นมายุ่งจนน่ารำคาญ ถ้าวันไหนได้เขียนด้วยครูฝ่ายปกครอง หนูบ่อยากมาโรงเรียนเลยละ...”

(กรณีศึกษาที่ 5)

นอกจากนี้สถานศึกษาที่ไม่เข้มงวดในเรื่องระเบียบวินัย โดยเฉพาะเรื่องซู้สาว ก็จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่พึงประสงค์โดยไม่เกรงกลัว และกลายเป็นแบบอย่างให้นักเรียนคนอื่น ๆ ดังเช่น

“...ผมว่าครูควรจะทำเวลาหันละอ่อนทำตัวบ่ดี ผมหันครูบางคนก็เฉย ๆ ทั้งๆ ตีหันเปื้อนผมกับแฟนมันจับมือกัน บางเต๋อกันนอนหนุนตักกันก็มี...”

(กรณีศึกษาที่ 8)

ในขณะที่เดียวกันสถานศึกษาที่จัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่นการเข้าค่ายพักแรมของลูกเสือและเนตรนารี ควรเพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษในเรื่องการดูแลนักเรียน ซึ่งบางทีครูไม่ได้ระมัดระวังเอาใจใส่เท่าที่ควร

“...ผมว่าถ้าโฮงเขียนบ่จัดเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารีด้วยกัน เรื่องจะอ้อจะบ่เกิดกับผม ถึงจะแยกกันนอนคนละตี้ มันก็ตึงมีโอกาสมาปะกันอย่างตอนมะคิ่นตี้แม่ญี่งเขามาหาผม หรือถ้าผมบ่มาเหล่าคงจะบ่เกิดเหตุก่าจะอ้อเหมือนกัน.” (เล่าด้วยอาการสับสน ไม่แน่ใจ)

(กรณีศึกษาที่ 7)

“...โฮงเขียนบ่ควรหื้อลูกเสือ เนตรนารี มาเข้าค่ายพักแรมตี้เดียวกัน ครูบ่ได้ผ่่อนักเรียนตลอด โอกาสตี้แม่ญี่งกับบ้อจายมาปะกันตอนมะคิ่นมันมีนัยยะหื้ออดใจบ่ได้..”

(กรณีศึกษาที่ 7)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสถานศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เนื่องจากเด็กนักเรียนจะได้รับการอบรมสั่งสอนหรือขัดเกลาจากกลุ่มเพื่อน เป็นสถานที่ที่ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเจอกับเพื่อนต่างเพศ และเพื่อน ๆ ซึ่งทำให้มีโอกาสเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน

เพราะฉะนั้นสถานศึกษาควรเป็นสถาบันหลักที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ปลูกฝังให้นักเรียนเกิดค่านิยมที่ดีในเรื่องการรักษาวลสงวนตัว ตลอดจนให้ความรู้ในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และควรเอาใจใส่ดูแลเรื่องความประพฤติของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

กลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อนเป็นสถาบันทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะเพื่อนจะเล่าให้ฟัง เพื่อนแสดงพฤติกรรมให้เห็น เพื่อนเป็นกลุ่มที่นักเรียนมีความใกล้ชิดมาก และได้รับความไว้วางใจมากที่สุด

จากการศึกษาพบว่า เพื่อนมีอิทธิพลมากสำหรับนักเรียน เนื่องจากต้องการพวกพ้องนักเรียนจึงให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก บางครั้งเพื่อนเป็นผู้ให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทั้งในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว

จากการสอบถามนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่า การตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่มาจากเพื่อนในกลุ่มแนะนำให้นักเรียนได้พบกับเพื่อนต่างเพศ และนอกจากนี้ เพื่อนในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนจะชอบเล่าประสบการณ์ของตัวเองให้นักเรียนฟัง จึงทำให้เกิดความรู้สึกอยากรู้ อยากลองด้วยตนเอง และได้มีเพศสัมพันธ์ในเวลาต่อมา

"...หนูู้จักกับแฟน เพราะว่าเพื่อนแนะนำอ้อู้จักกัน ตอนแรก ๆ หนูบ่ได้ก็คิดจะมีอะหยั่งกับเขาหรอก แต่ก็บู้ว่ามันเกิดขึ้นได้จะได แต่เพื่อนหนูเขาก็มีอะหยั่งกับแฟนเหมือนกัน..."

(กรณีศึกษาที่ 5)

"...เพื่อนในกลุ่มชอบพูดคุยกันเรื่องเพศ และบอกหนูว่ามึงไม่ลอง มึงไม่รู้หรอก เลยทำให้หนูอยากรู้ อยากรองหาประสบการณ์ให้กับตัวเอง..."

(กรณีศึกษาที่ 6)

"...มึงไม่เคยลอง มึงไม่รู้หรอกว่ามันสนุกแคไหน..."

(กรณีศึกษาที่ 6)

“...ผมว่าเพื่อนมีส่วนขนาดครับ เพราะมันชอบเล่าเรื่องของมันกับแฟนฮือฟัง บางครั้งฟังไปนี่ก็ไปตวย มันก็หะฮือเฮาอยากลองหนาครับ...”

(กรณีศึกษาที่ 8)

“...เพื่อนผมมันชอบเล่าเรื่องมันกับแฟนฮือฟัง ผมว่ามันหมกมุ่นกับเรื่องหมู่นี้หนักล้าไป บางทีผมก็รำคาญมันซี้ไม้ แต่บางทีก็ชอบฟังมันเล่า ฟังมันเล่าแล้วหะฮือหันภาพ...”

(กรณีศึกษาที่ 8)

“...วันเสาร์เพื่อนผมมากับแฟนมัน มาชวนผมไปแ้วน้ำตก ตอนนั้นบ๊อกับแม่ผมไปขายของต่างจังหวัด น้องผมไปทำรายงานที่บ้านเพื่อนเขา ผมเลยไปชวนแฟนผมไปแ้วตวย ตึงหมดตี้ไปตวยกันปากันกินเหล้าแม่ญั่งแฟนเพื่อนผมกับแฟนผมก็น้อยกว่าผมกับเพื่อน ตอนซาบึกผมมาเหล้าซี้รดเครื่องบ่ไหวแฟนผมเลยซี้รดมาส่งผมตีบ้าน แล้วป้าผมไปอนตี้ห้องผม ผมอดใจบ่ไหวเลยขอหื้อแฟนผมยอมมีอะหยั่งกับผม แฟนผมเขาก็ยอม ความจริงผมเกิดอารมณ์ตั้งแต่เห็นเพื่อนผมกับแฟนของมันจูบกันต่อหน้าผมตีน้ำตกแล้ว...”

(กรณีศึกษาที่ 9)

“...เพื่อนผมมันมีแฟนกันเกือบทุกคน น้อยคนตี้จะบ่มีแฟน ใม่มีแฟนคนนั้นกั๊ว บางคนมีทั้งแฟนทั้งกั๊ว...”

(กรณีศึกษาที่ 9)

“...ผมคิดว่ากลุ่มเพื่อนมีส่วนนะครับ เพราะบางครั้งเราไม่ได้ตั้งใจจะมีอะไรก็ผู้หญิงหรืออก แต่เพื่อนมันเชียร์ มันเปิดโอกาสให้เรา เพื่อนมันบอกว่า ผู้หญิงเค้าให้ แก่ไม่เอาไม่เสียดายหรือวะ ? ...”

(กรณีศึกษาที่ 10)

โดยสรุปจะเห็นได้ว่า กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เนื่องจากเพื่อนจะเป็นผู้ที่นักเรียนได้สนิทสนมใกล้ชิดมากที่สุด เมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวเอง ส่วนใหญ่นักเรียนจะปรึกษาเพื่อนก่อนเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลที่ทำให้นักเรียนอยากรู้ อยากลอง ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนตามแบบอย่างที่คุณพ่อคุณแม่ให้ฟังอีกด้วย เพราะฉะนั้น องค์กรที่เกี่ยวข้องตลอดจนถึงสถานศึกษาต้องช่วยกันดูแล อาจมีการส่งเสริมให้จัดตั้งศูนย์บริการขอคำแนะนำปรึกษาภายในสถานศึกษาก็ได้

สื่อสารมวลชน

สื่อสารมวลชน เป็นสถาบันที่มีบทบาทในสังคมมากเพราะเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดตัวนักเรียนมาก อีกสถาบันหนึ่งที่มีส่วนในการขัดเกลา การขัดเกลาของสื่อสารมวลชนที่นักเรียนได้รับได้แก่ ค่านิยม ความเชื่อ แบบอย่างความประพฤติ ในปัจจุบันสื่อสารมวลชนต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะพวก สื่อลามกต่าง ๆ ที่มีอย่างแพร่หลายและสามารถหาซื้อได้ง่าย ราคาถูก นับเป็นช่องทางที่ทำให้นักเรียน ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อเหล่านั้นได้โดยง่าย

จากการศึกษากรณีตัวอย่าง 10 กรณีศึกษาพบว่า สื่อสารมวลชนที่นักเรียนรับได้แก่ หนังสือโป๊ วีซีดีลามก เว็บไซต์ลามก จากการร่วมรัก ในโทรทัศน์ การ์ตูนและหนังสือนวนิยายที่เขียนบรรยายจากรักอย่างละเอียด ล้วนเป็นสิ่งที่กระตุ้นทำให้เกิดความคิดที่จะมีเพศสัมพันธ์

“...พวกหนังสือโป๊ถ้าดูกับแฟนสองคนมันจะเกิดอารมณ์ทำให้อยากมีอะไรกัน พวกหนังสือ นวนิยายหรือการ์ตูนโป๊อีก บางทีอ่านแล้วก็นี่ก็อยากทำตาม...”

(กรณีศึกษาที่ 6)

“...ผมเคยผ่องหนังสือโป๊แนทกับเพื่อนที่มันเอามาเปิดผ่องที่บ้านผมนั่นก่อนไปกับแม่บ่ออยู่บ้าน ผม ตื่นเต้น เหงื่อออก มันบอกบ่ถูก แต่หนังสือโป๊ก็มีส่วนตื้อหะหือผมอยากลอง...”

(กรณีศึกษาที่ 7)

“...ผมว่าหนังสือโป๊มันหาง่าย เพื่อนผมมันก็ลักแผ่นหนังของบ๊อมันมาเปิดผ่องกันที่บ้านผม..”

(กรณีศึกษาที่ 7)

“...หนังสือโป๊ที่เพื่อนเอามาดูที่บ้านผม มันก็หะหืออยากลองเหมือนกันครับ...”

(กรณีศึกษาที่ 8)

“...ผมชอบเล่นเน็ต เกมส์ ในเน็ตมีเรื่องที่น่ารู้หลายเรื่อง ผมเคยเข้าไปผ่องเว็บโป๊ และเกิด อารมณ์ ต้องช่วยตัวเองบ่างเตื่อ...”

(กรณีศึกษาที่ 9)

“...สื่อก็มีส่วนตื้อหะหือผมมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน อย่างผมตอนตีผมผ่องหนังสือโป๊ เว็บโป๊ หนังสือโป๊มันก็หะหือเกิดอารมณ์จันต้องช่วยตัวเอง...”

(กรณีศึกษาที่ 9)

จะเห็นได้ว่าสื่อสารมวลชนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนมากเพราะ สื่อสารมวลชนเป็นสถาบันที่ใกล้ชิดนักเรียนมาก มีวิธีการนำเสนอที่หลากหลาย รูปแบบ ผ่านการโฆษณาที่น่าสนใจกระตุ้นให้เกิดความต้องการอยากทดลอง ทำให้เข้าถึงจิตใจนักเรียนได้อย่างง่ายดาย และที่สำคัญขณะนี้สื่อสารมวลชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการขัดเกลาตัวนักเรียนแทนสถาบันอื่น ๆ ในสังคมที่อาจลดบทบาทของตนเอง โดยไม่เจตนาจึงทำให้สื่อสารมวลชนเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียนผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ปัญหา การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

ในการป้องกันและแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีดังต่อไปนี้

1. ด้านตัวนักเรียน มีการป้องกัน 2 รูปแบบคือ

1.1 การป้องกันไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การพยายามอยู่ห่างจากคูรักหรือ หลีกเลียงการอยู่ด้วยกันในที่ลับตา ทำกิจกรรมในยามว่าง หลีกเลียงการดื่มสุราของมึนเมา รวมทั้ง การไม่ดู ไม่อ่าน สื่อลามก ที่มีรูปเปลือย ใบี่ หรือฉากการร่วมรัก ซึ่งจะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ดังคำพูดของกรณีศึกษา

“...ผมก็คิดว่าเพื่อน ๆ น่าจะชวนกันไปเล่นกีฬา อย่าง เตะบอล เล่นตะกร้อ จะดีกว่าชวนกันไป แอ้วเป็นกู่ ๆ แถมบางเตื่อก็แสดงหนังสดหือม่อต่อน้าต้อตา...”

(กรณีศึกษาที่ 9)

“...หนูจะป้องกันโดยกินยาคุม แต่หนูไม่ค่อยชอบเท่าไร เพราะหนูรู้สึกว่ามันทำให้หนู อ้วนขึ้น บางครั้งหนูก็จะให้ผู้ชายใช้ถุงยาง หรือไม่อีกทีหนูก็กินยาคุมฉุกเฉิน.. ส่วนเรื่องการแก้ไขปัญหา ไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ หนูจะใช้วิธีไม่ดูหนังใบี่ และจะไม่อ่านการ์ตูนใบี่รวมทั้งนิยายที่บรรยายถึง ฉากรักด้วย...”

(กรณีศึกษาที่ 6)

1.2 การป้องกันผลที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ เช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ด้วยวิธี ใช้ถุงยางอนามัย รับประทานยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน หลังข้างนอก และนับวันปลอดภัย เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ ดังคำกล่าวของกรณีศึกษา

“...ผมใช้วิธีหลังตางนอก แต่ผมก็ป้มนใจร้อยเปอร์เซ็นต์ว่ามันจะปลอดภัย ตอนนี้ผมจะพยายามอยู่ห่างแฟน และก็จะเล่นกีฬาช่วงแหล่ง ผมก็กังวลใจได้...”

(กรณีศึกษาที่ 9)

“...ตอนหนูมีอะหยังกับแฟนครั้งแรก เขาใจถึงยง แต่หนูบ่ได้บ่องกัน เพราะหนูบ่คิดว่าเรื่องจะอ้มนจะเกิดขึ้น แต่ถ้าเขาจวนหนูไปแหม หนูก็บ่รู้ว่าจะหะจะได แต่หนูจะลองถามเบื่อนดีเขาเกยมีอะหยังกับแฟน ว่าเขามีวิธีบ่องกันตัวเก่าจะได...”

(กรณีศึกษาที่ 5)

“... หนูอ้อบ่จายใจถึงยงดีหนูเตรียมมา หนูม่ั่นใจของหนูมากกว่า แหมอย่างก็หื้อบ่จายหลังตางนอก แต่บางที่หนูก็ใจบ่รอบเดือนก็หน้าเจ็ดหลังเจ็ดเจ้า...”

(กรณีศึกษาที่ 3)

“...หนูจะกินยาคุมโพสตินอร์ หลังมีอะหยังกัน.. ตอนนี้หนูจะพยายามอยู่ห่างบ่ไปแแล้วด้วยกับเขา...”

(กรณีศึกษาที่ 1)

2. ด้านสถาบันทางสังคม

2.1 สถาบันครอบครัว

สถาบันครอบครัวควรที่จะให้ความรักความอบอุ่น ดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดขณะเดียวกันก็ต้องไม่เข้มงวดเกินไป ควรเปิดโอกาสให้สามารถคบเพื่อนต่างเพศได้ แต่ต้องอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ และเวลานักเรียนมีปัญหาควรรับฟังและให้คำปรึกษาได้ ดังคำกล่าวของกรณีศึกษา

“...บ่กับแม่ น่าจะมีเวลาอยู่กับลูกนักร ๗ ดีดีหนึ่งอยู่ด้วยกันสักวันสองวัน ปากันไปแแล้วพร้อมหน้า บ่อ แม่ ลูกก็ทำจะดี...”

(กรณีศึกษาที่ 1)

“...หนูว่าบ่กับแม่บ่ควรเข้มงวดกับลูกเกินไป ถ้ารู้ว่าลูกมีแฟนก็ปล่อยหื้อคบกันไปแบบเปิดเผย หื้ออู้กันดีบ้านได้ เฮาจะไดบ่ต้องลักปะกันนอบ้าน...”

(กรณีศึกษาที่ 4)

"...หนูว่าครอบครัวน่าจะได้อยู่ด้วยกัน ป๊อแม่จะได้มีเวลาผ่อกูก อยู่ด้วยลูก ลูกก็จะบ่
หง่อม ถ้ามีปัญหาที่สู้กับป๊อกับแม่ได้..."

(กรณีศึกษาที่ 5)

2.2 สถาบันการศึกษา

สถาบันการศึกษา ควรเข้มงวดในเรื่องรูปร่าง แต่ไม่ควรเข้มงวดเรื่องการแต่งกาย และทรงผม นอกจากนี้สถานศึกษาควรระมัดระวังในเรื่องการดูแลนักเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่มีการเข้าค่ายพัก
แรม เพราะหากหละหลวมอาจทำให้นักเรียนแอบนัดเจอกันในที่ลับตาจนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้
ดังคำกล่าวของกรณีศึกษา

"...ผมว่าครูควรจะว่าเวลาหันละอ่อนทำตัวบ่ดี ผมหันครูบางคนก็เฉย ๆ ทั้ง ๆ ตั้หันเบื้อนผม
กับแฟนมันจับมือกัน บางทีนอนหนุนตักกันก็มี..."

(กรณีศึกษาที่ 8)

"...หนูไม่ยอมมาโรงเรียน เพราะครูฝ่ายปกครองชอบมาหาเรื่องตัดผมหนูตอนเช้าแถวตอน
เช้า ซึ่งหนูขอยผมสั้นอยู่แล้วก็ยังจะมาตัดอีก ตัดทำไมให้ตรงผมมันก็ยิ่งสั้น ทำให้น่าเกลียด ไม่สวย
หนูชอบผมขอยไม่เหมือนใครดี หนูไม่ชอบไว้ผมทรงตรงและตัดหน้าม้า กระโปรงอีกหาว่ากระโปรงหนู
สั้นและไม่พับดูเท่า ก็กระโปรงมันเลยเข้านิดหน่อยเอง ดูงทำอีกถ้าหนูพับมันก็ยิ่งให้กระโปรงสั้นสิ
หนูเลยไม่พับดูเท่า เหมือนแฟชั่นญี่ปุ่น หนูว่ามันน่ารักดี..."

(กรณีศึกษาที่ 6)

"...บางทีหนูไม่ยอมมาโรงเรียนเพราะครูและเพื่อนบางคนชอบมองหนูแปลกๆและชอบติชอบ
ว่าหนูทำผิดระเบียบ โดยเฉพาะครูฝ่ายปกครอง หนูเลยไปอยู่หอพักเพื่อนรุ่นพี่ และนัดเจอแฟนที่นั่น..."

(กรณีศึกษาที่ 6)

"...ผมว่าถ้าโฮงเฮียนบ่จัดเข้าค่ายลูกเสือ เนตรนารีด้วยกัน เรื่องจะอื่จะบ่เกิดกับผม ถึงจะ
แยกกันนอนคนละตี่ มันก็ตี่งมีโอกาสมาปะกันอย่างตอนมะคีนตี่แม่ญี่งเขามาหาผม หรือถ้าผมบ่เมา
เหล้าคงจะบ่เกิดเหตุก่าจะอื่เหมือนกัน..."

(กรณีศึกษาที่ 7)

2.3 กลุ่มเพื่อน

กลุ่มเพื่อน กิจกรรมที่ทำร่วมกันในกลุ่มเพื่อนควรเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ การรวมกลุ่มไม่ควรพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือประสบการณ์ทางเพศ และไม่ดูสื่อลามก ที่มีฉากการร่วมเพศ ภาพเปลือยหรือโป๊ ดังคำกล่าวของกรณีศึกษา

“...เพื่อนน่าจะแนะนำกันดี ๆ ห้ามเบื่อนเวลาหันเบื่อนหะปลูก แล้วก้อเบนต์ปรีกษาของเบื่อนได้ดวย...”

(กรณีศึกษาที่ 1)

“...บางเดื่อหนูอยากฮื้อเบื่อนจวนไปอ่านหนังสือแตนการจวนหนูไปกินเหล้า...”

(กรณีศึกษาที่ 2)

“...ผมก็คิดว่าเบื่อน ๆ น่าจะจวนกันไปเล่นกีฬา อย่าง เตะบอล เล่นตะกร้อ จะดีกว่าจวนกันไปแ้วเบนต์ ๆ แถมบางเดื่อก็แสดงหนังสือต่อหน้าต่อตา...”

(กรณีศึกษาที่ 9)

“...ผมว่าเพื่อน ๆ น่าจะชวนกันไปเล่นกีฬา แทนที่จะพูดคุยแต่เรื่องอย่างว่า เพราะยิ่งฟังมันก็ยิ่งทำให้ฮ้อยาก...”

(กรณีศึกษาที่ 10)

2.4 สถาบันสื่อสารมวลชน ภาครัฐควรเอาใจใส่เข้มงวดกวดขัน ตรวจสอบและจับกุมผู้ผลิตและผู้ขายสื่อที่มีลักษณะลามกอนาจาร ดังคำกล่าวของกรณีศึกษา

“...หนังสือเบิ่นหาได้ง่าย ตำนวนวดน่าจะปราบฮื้อหมดฮื้อเที่ยง...”

(กรณีศึกษาที่ 1)

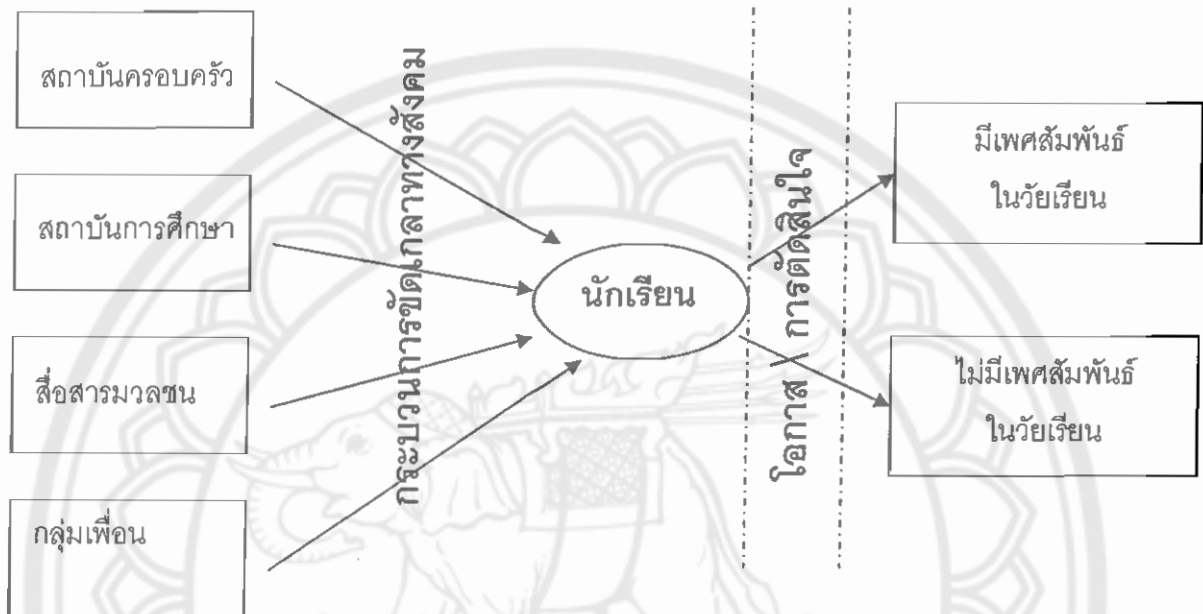
“...พวกหนังสือเบิ่น หนังสือโป๊ บ่ควรฮื้อมีขาย ควรจะปราบฮื้อหมด...”

(กรณีศึกษาที่ 2)

“...ผมว่าไอ้พวกซีดีโป๊ทั้งหลายถ้าจัดการได้นะเยี่ยมเลย เพราะสื่อพวกนี้เห็นแล้วมันเกิดอารมณ์นะครึบ ถ้าปราบได้จริง ๆ ผมว่าปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนต้องลดน้อยลงแน่เลย...”

(กรณีศึกษาที่ 10)

กรอบแนวคิดหลังการวิจัย

จากผลการศึกษา ทำให้ทราบว่านอกเหนือจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่นักเรียนได้รับจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันสื่อสารมวลชน และกลุ่มเพื่อนแล้ว ยังพบว่า “โอกาส/การตัดสินใจ” ก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่น่าไปสู่การตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 กรณีศึกษา